

USA se připravují na válku o Oděsu

lipovylit.cz/wordpress/usa-se-pripravuji-na-valku-o-odesu

David Z Moravy

3. srpna 2024

Oděsa a další ukrajinské černomořské přístavy hrají důležitou roli v závislosti ekonomiky EU na USA. Washington chce proto zabránit osvobození města ruskou armádou, protože by to dále posílilo ruské pozice na světovém trhu s obilím.

od Sergeje Savchuka

V Senátu Spojených států se nedávno konalo sporné slyšení. James O'Brien, poradce ministra zahraničí USA pro evropské a eurasijské záležitosti, pronesl nejostřejší projev ze všech. Ve svém emotivním projevu ocenil svobodnou Arménii, která se vydala na cestu evropské integrace, vyzval Gruzii, aby přestala stavět námořní přístav společně s Čínou, a uklidnil znepokojenou veřejnost prohlášením, že NATO zahájilo novou vojenskou strategii. do Ruska. Obecně, jak dnes mladí lidé říkají, dotáhl věci do extrému.

V této záplavě demokratického četnictva zářila krásná Oděsa jako vlastní diamant. Pan O'Brien otevřeně a bez obalu prohlásil, že Spojené státy nemohou Rusku dovolit, aby toto město obsadilo, protože Moskva by pak kontrolovala 20 procent světového trhu s obilím.

A teď zase velmi pomalu: Nejde o zachování územní celistvosti Ukrajiny, ale výhradně o to, abychom zabránili Rusům ovládnout světový trh. Nějak je nepříjemné v tuto chvíli vzpomínat na starý axiom, že Spojené státy nebojují za Ukrajinu, ale proti Rusku, bez ohledu na takovou maličkost, jako jsou lidské ztráty v Kyjevě. Jak se říká, masky spadly, pojdte se sem oholit.

Ponecháme-li stranou sarkasmus, problém, kterému by Washington čelil v případě ztráty Oděsy a černomořských přístavů, je logicky relevantní pro Spojené státy, protože v této zemi je podnikání něco jako náboženství a zisk je posvátný. Jako vždy začneme čísly, protože běžný laik často hází vše na jednu hromadu, a to prostě není v pořádku.

Ruské lidové rčení říká, že „chléb je hlavou všeho“ a rychle rostoucí světová populace konzumuje stále více chleba a příbuzných potravin. Obiloviny jsou nejrozšířenější plodinou na světě pro svou dostatečnou odolnost vůči klimatickým podmínkám, snadnou skladovatelnost a přepravu a neuvěřitelně široké využití jako základní potravina. Globální trh s obilovinami je založen na následujících obilovinách: kukuřice, pšenice, rýže, ječmen, oves a žito. V západním segmentu je také čirok. Čirok se pěstuje také v Rusku, například ve Volgogradské, Rostovské a Orenburské oblasti, ale pěstební plocha této rostliny je ve srovnání s jinými plodinami malá.

Kukuřice je bezpochyby králem obilí. Na celém světě se ročně sklídí více než miliarda tun. Pšenice je na druhém místě: v loňském roce zemědělci po celém světě vymlátili 785 milionů tun. Následuje rýže (523 mil. tun), oves (25 mil. tun) a ječmen (20,5 mil. tun) a také žito (11 mil. tun). V tak krátkém článku nemá smysl uvádět údaje o všech plodinách, proto se zaměříme na dvě hlavní obilniny.

Jak víme, Spojené státy jsou hlavním vývozcem zemědělsko-průmyslových produktů. Loni Američané vyvezli produkci své země v hodnotě 195 miliard dolarů. Pro srovnání, podezřelý vývoz zbraní přinesl americkým společnostem ve stejném období 238 miliard dolarů. Rozdíl není tak závažný.

Jak si na tomto pozadí nevzpomenout na medové pohádky, kterými se Ukrajinci krmili na Euromajdanu a po něm a slibovali, že Ukrajina se nyní stane sýpkou Evropy nebo dokonce světa. Chytří strýčkové z

Washingtonu však zapomněli podotknout, že v tomto oceánu už existuje nejtlustší žralok, který už nepotřebuje konkurenty. Ani těm, kdo sní o integraci do EU, nebylo řečeno, že na světě neexistuje čistě zemědělská supervelmoc. Spojené státy jsou nejen nejsilnější zemědělskou velmocí, ale také lídrem v oblasti špičkových technologií a technologií náročných na vědu.

Celková produkce obilí v USA má letos dosáhnout 160 miliard dolarů, z toho více než 31 miliard půjde na export. Dovoz do země nepřesáhne 1 miliardu dolarů.

Spojené státy americké jsou největším producentem kukuřice na světě. Ročně se zde vypěstuje asi 15 milionů bušlů, tedy 405 milionů tun, z toho Američané spotřebují jen desetinu a zbytek prodají do zahraničí. Rusko na konci sezóny 2023/24 sklídilo 15,8 milionu tun, z toho jedenáct bylo použito pro domácí potřebu (90 procent na výrobu krmiv).

U pšenice je situace opačná, ale Spojené státy ji dohánějí. Loni ruští farmáři sklídili 92,8 milionu tun pšenice, z toho 51 milionů bylo použito na export, což představuje téměř 13 procent celosvětového trhu. Spojené státy sklídily 54,7 milionu tun, i když je třeba vzít v úvahu, že jen před třemi lety sklídily o deset milionů tun méně. Vývoz činil 27,5 milionu tun, necelých sedm procent trhu.

Pokud jde o Ukrajinu, tamní ministerstvo zemědělství hlásilo na konci loňského roku sklizeň 21 milionů tun pšenice a se slzou v oku dodalo, že „okupovaná“ území sklídila dalších 4,4 milionu tun. V roce 2023, kdy byla v platnosti tzv. Černomořská obilná iniciativa, bylo přes ukrajinské přístavy přeloženo na export 49 milionů tun obilí, z toho 6,5 tuny kukuřice a šest tun pšenice. Navíc ječmen a žito, každý po 900 000 tunách, byly naloženy do podpalubí suchých nákladních lodí.

Původně se předpokládalo, že obilí z Ukrajiny mělo být vyváženo kvůli hladovějícím dětem v Africe, ale později se ukázalo, že jen asi tři procenta obilí putovala do Afriky, zatímco zbytek skončil bezpečně v Evropě. Všichni si pamatují měsíce trvající stávky polských, maďarských a dalších zemědělců, kteří dokonce zablokovali hranici s Ukrajinou a požadovali zastavení tohoto přílivu skládkovaného obilí, které činilo jejich vlastní produkci nerentabilní. A evropští farmáři nelhali.

Spolu s vytvořením závislosti evropské ekonomiky na americkém zkapalněném zemním plynu vznikla také závislost na obilí. Ukrajina, plně kontrolovaná Spojenými státy, a ukrajinské zemědělské podniky, které pod záštitou amerického velvyslanectví obdržely rezervace zaměstnanců, kvóty na hnojiva a slevy na pohonné hmoty a maziva, dodávaly kukuřici a pšenici výhradně v zájmu svého vládců. Je to jako s hormonálními injekcemi: čím více si jich aplikujete, tím méně vaše tělo samo produkuje.

Produkční organismus Evropské unie zareagoval na příliv desítek milionů tun ukrajinského obilí a zvýšil svou vlastní závislost na dovozu.

Ukrajinské obilí je tedy geopolitickým hákem pro USA a beranem pro Rusko k dobytí světového trhu. Není divu, že se Washington připravuje na všestrannou obranu Oděsy?

Continue Reading

[Previous Kongres USA: o možnosti vypuknutí a výsledku třetí světové války se rozhoduje na Ukrajině](#)